

Heisek 10

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXVIII červn 2023

Pejsek štěká. . .

Haf! Haf! Haf!

O Štítek táborníka se vás letos utkalo celých sedmnáct. Byl to napínavý souboj, ale nakonec se novou držitelkou Štítku stala Anička! Tímto jí štěkám své gratulace. A gratuluji i Josefovi, který zvítězil mezi mladšími, kde se zúčastnilo deset malých Vpřed'áků.

Haf! Haf! Haf!

Druhý červnový víkend, to jest 9. až 11. června, nás čeká závěrečný poklad. Co asi bude potřeba s teleskopem Jamese Webba řešit tentokrát? Nechte se překvapit.

Haf! Haf! Haf!

Ty z vás, kteří tak ještě neučinili, důrazně žádám o donesení všech důležitých papírů k táboru. I když už je

červen a ne květen, kdy jsme je chtěli mít všechny u sebe, pořád je radši budeme mít v ruce co nejdříve.

Haf! Haf! Haf!

Na červnových schůzkách budeme dodělávat věci na tábor, takže pokud vám ještě něco chybí, nezapomeňte dorazit. V úterý 27. června už schůzka nebude, pouze bude od 18 do 19 hodin čas na odevzdání beden a postelí a dořešení posledních detailů před odjezdem.

Haf! Haf! Haf!

Vše nejlepší štěkám Joha-
novi, Jul, Maríně a Tondovi!

Haf! Haf! Haf!

21. června v 15 hodin 58 minut nastane letní slunovrat. To znamená, že je to úplně nejdelší den v roce.

Neznamená to ale, že je ráno nejčasnější východ Slunce či večer nejpozdější západ! Úplně nejdříve letos sluníčko vyjde 16. a 17. června ve 4.47 ráno, nejpozději zapadne 25. a 2. července ve 21.02. V minulosti také v červnu do Vesmíru vyletěla úplně první žena, byla to Valentina Těreškovová

z tehdejšího Sovětského svazu, a bylo to přesně před 60 lety — 16. června 1963. A vzhledem k tomu, že je tohle letošní poslední Pejsek, tak doufám, že jste se z těchto vesmírných okének přes rok něco zajímavého dozvěděli.

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

6. 6.	Družinové schůzky	
	dřívější:	(16.30—18.00)
	pozdější:	(18.00—19.30)
9. — 11. 6.	Poklad a voda (nebo překvapení)	
13. 6.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
20. 6.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
27. 6.	Odevzdávání věcí na tábor	(18.00—19.00)

A dále?

1. — 3. 7.	Představebka
4. — 22. 7.	Tábor

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Gratulujeme Josefovi k vítězství na Štítku tábornička, dobře se nám o něj starej!

Ale ostatní nezoufejte, ještě nás čeká půlroční a celoroční bodování a kilometrování. Ještě spousta příležitostí vyhrát!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Už se blíží konec roku a kromě toho, že to znamená, že se blíží prázdniny a

s nimi i tábor, tak se už blíží i otevření naší cukrárny, kterou tak pracně celý rok vytváříme. Rozhodně si tedy udělejte čas 9. — 10. 6., kdy společně cukrárnu otevřeme!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Štěkám všechno nejlepší k narozeninám Anice. A dopředu na prázdniny štěkám všechno nejlepší Elfí.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

1. 6.	Schůzka	(17.00—18.30)
8. 6.	Schůzka	(17.00—18.30)
9. — 10. 6.	Poklad	
15. 6.	Schůzka	(17.00—18.30)
22. 6.	Schůzka	(17.00—18.30)
27. 6.	Odevzávání bedýnek na tábor	(18.00—19.00)
4. — 11. 7.	Tábor	

Štěně

Vanilkové sušenky

Konec roku a velkolepé otevření naší cukrárny pro veřejnost už se blíží, tak jsme se snažili přemýšlet nad tím, co nám ještě v našem sortimentu chybí. A přišli jsme na to, že nemáme v nabídce vůbec žádné sušenky. Rozhodli jsme se to tedy napravit. Recept máte zde.

Na sušenky si nachystejte:

- 340 g hladké mouky
- 3 sáčky vanilkového pudinku
- 120 g cukru moučka
- 340 g změkklého másla
- špetka soli
- vanilkový cukr

A jak na to? Je to velmi jednoduché! Ze všech surovin vypracujte kompaktní těsto. Z něj poté vytvarujte kuličky. Kuličky trochu rozplácněte a poklad'te na plech vyložený pečicím papírem. Mezi sušenkami by měly být mezery. Pokud máte tiskátka na sušenky, můžete do těsta obtisknout nějaký ten vzor, nebo můžete zdobení vytvořit třeba i za pomoci vidličky. Pokud spospícháte, nechte bez zdobení. Pečte cca 15—18 minut v troubě vyhřáté na 160 °C. Sušenky by měly být hotové, když mají slabě růžovou barvu. Teď už jen počkejte až vychladnou a nechte si chutnat!

Štítek táborníka

Letošního boje o Štítek táborníka se z malého Vpředu zúčastnil rekordní počet členů. Na Hlavním nádraží se nás sešlo deset spolu se třemi vedoucími. Nejprve jsme nasedli do vlaku směr Zadní Třebaň, kde jsme pak přestoupili na lokální vláček o jednom vagonu, kterým jsme dojeli do Radouše. Odtamtud jsme šli kilometr do vesnice Lhotka a pak dalšího jeden a půl kilometru ke Smaragdovému jezírku, kde jsme se chtěli na celý víkend utábořit. I když to tak nejdříve nevypadalo, protože jsme měli dlouhou přestávku na svačinu během cesty do Lhotky, nakonec velcí, kteří jeli pozdějším vlakem, dorazili na tábořiště až po nás. Přesně ve chvíli, kdy jsme dojídali své večeře. Najedení jsme se tedy spolu s velkými pustili do první disciplíny, kterou bylo sněžení pendreku bez pomoci rukou za co nejkratší čas. Takže jsme vlastně zvládli soutěžit i dát si dezert najednou. Pak jsme postavili plachtičky a před spaním jsme ještě stihli noční disciplínu — hledání tikajících hodin v šeru lesa.

Ráno nás po snídani jako první čekal závod ve skákání snožmo. Takto rozcvičeni jsme se dozvěděli, že nás čekají i dvě dlouhodobé disciplíny — hledání pidimužíků v prostoru tábořiště a kreslení co nejhezčího obrázku něčeho z výpravy. To mělo trvat celý den, pátrání po pidižvících dokonce i celé nedělní ráno. Během dopoledne jsme se kromě těchto dvou úkolů věnovali i obcházení pěti stanišť, na kterých jsme sváděli souboje v různých dalších dovednostech — v Setonově běhu, foukání kelímku, pamě-

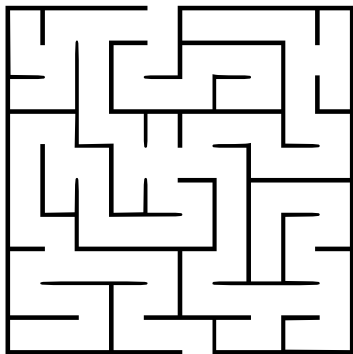
ťové disciplíně, třídění těstovin a seřazování fotek. Když jsme všechno obešli, byl čas na to posilnit se obědem a dát si polední klid.

Opoledne jsme se vydali k nedalekému prameni doplnit zásoby vody, které už byly značně ztenčené. Po návratu nás čekala další pětice disciplín — šipkovaná, ohňová, chrasticí pexeso, čichová a házecí. Den nám tak rychle utekl a už byl pomalu čas na večeri, nejprve jsme ale odevzdali Samaře naše obrázky, aby je během našeho jedení mohla posoudit a stanovit pořadí. K večeri si většina z nás opekla nějaký ten buřt nebo párek. Než jsme šli zalézt do svých spacáků, dozvěděli jsme se, jak se nám dařilo v kreslení obrázků.

V neděli ráno jsme se ještě rychle snažili najít poslední pidimužíky, protože po tom, co jsme změřili své síly ve známé hře „cukr, káva, limonáda, čaj, rum, bum“ už jsme měli za úkol spočítat, kolik schovaných pidižvíků se nám podařilo odhalit. Poslední, závěrečnou disciplínou bylo Epikurovo poselství, tradiční poslední klání, během kterého jsme v náročném terénu hledali karty s obrázky, které jsme se snažili zapamatovat si a mimo území je překreslit do svých zápisníčků. Po tomto napínavém boji jsme si šli zabalit a dát si oběd. Poté nás čekalo velkolepé vyhlášení našeho víkendového snažení. Vítězem se stal Josef a od velkých Anička, všichni jsme ale předvedli to nejlepší, co v nás je. Nakonec už jen zbývalo dojít na vlak a vrátit se zpátky domů.

Ztracený ptáček

Malý ptáček se ztratil a má hlad. Pomůžeš mu najít cestu ke krmítku? Vyluštěnou cestu dones ukázat Mikuldovi na schůzce (nebo pošli přes e-psa: *vpr.red/e-pes*).

Pejsek

Pozdravy z Ameriky — speciál

Milí Vpředáci, možná jste si všimli, že jsem se teď v oddíle dva týdny neukázala. Rozhodla jsem se totiž navštívit svoji hostitelskou rodinu a kamarády v Americe. Byla jsem docela nervózní, protože mě celý rok neviděli. Jakmile jsem ale přijela, cítila jsem se, jako bych vůbec neodjela. Všechno bylo stejné.

V Minnesotě bylo překvapivě celou dobu krásné teplo, a tak jsem mohla po městě jezdit na kole. Moje hostitelská rodina vlastní několik elektrokol, která jsou pro jízdu po městě ideální.

Jednou jsem se rozhodla si pro oběd dojet do Taco Bellu. Jízda se mi zdála náročnější než obvykle, ale přisuzovala jsem to špatné kondici a horku. Po tom, co jsem se nacpala fast foodem a světle modrou limonádou, jsem myslela, že na kole vypustím (svoji) duši. Když jsem dofuněla domů, zjistila jsem, že problém není moje kondice, ale fakt, že jsem elektrokolo zapoměla zapnout.

Zúčastnila jsem se také americké prom, což je něco mezi plesem a diskotékou. Letos byla v krásném honosném domě a opravdu jsem si ji užila, na rozdíl od loňska.

Moje oblíbená část ale byla keramika. V dílně jsem byla skoro každý den a přivezla jsem si šest hotových výrobků. Hlavně jsem se ale ráda viděla s paní učitelkou, která keramiku vede, a dokonce jsem měla možnost poznat její

půlroční dcerku.

Svůj výlet jsem si moc užila a mrzí mě, že mi to tak rychle uteklo. Musím říct, že bylo dost nepříjemné se loučit s kamarády, které uvidím až kdoví kdy. Dobrá zpráva ale je, že moje hostitelská rodina přijede na konco června do Prahy, a budou tak moct na oplátku poznat naši kulturu.

Jahodník obecný

rostliny v okolí tábora

V dnešním čísle Pejska se podívám na rostlinu, která nedávno začala kvést a snad i brzy ponese plody. Lesní jahody nejsou tak časté jako třeba maliny, i tak je ale můžeme kolem tábora potkat. Jahodník roste všude možně, nejčastěji podél cest, v příkopech, nebo na lesních mýtinách. Přestože rostlinu známe spíše díky jejím sladkým plodům, má i jiné využití. Listy byliny se používají stejně jako listy ostružiníku maliníku do čajových směsí. Odvar by měl pomáhat při zánetu močových cest nebo třeba při žaludečních potížích.

Komu by se podařilo jahodník najít, usušit a nalepit na papír, nebo jahodník na papír nakreslit, necht' svůj výtvar ukáže Tee, nebo pošle fotku na e-psa (*vpr.red/e-pes*). Body do bodování ho jistě neminou! Nezapomeňte přidat také název rostliny.

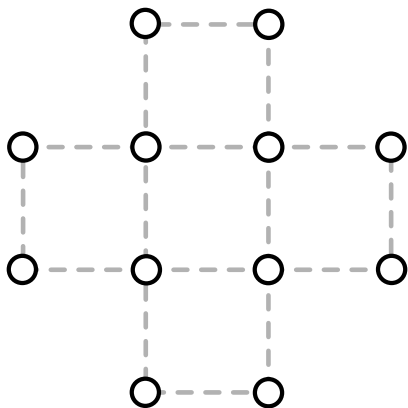

jahodník obecný

Jedním tahem

pro mladší (do 4. třídy)

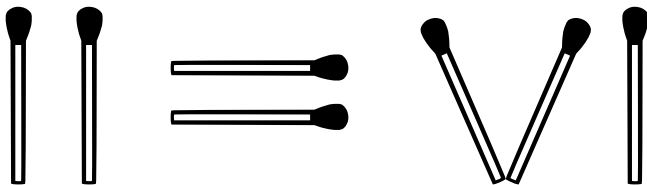
Tvým úkolem je nakreslit obrázek níže. Ale pozor, tečky spojuj rovnou čarou a celý obrázek musí být jedním tahem. Řešení ukaž Pomerančovi (nebo pošli přes [vpr.red/e-pes](mailto:vpr.red@e-pes)) a dostaneš pár bodů do bodování.

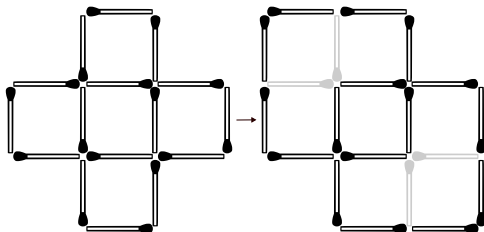
Sirky

pro starší (od 5. třídy)

Přesuň jednu sirku, aby rovnice platila.

Řešení ukaž Pomerančovi (nebo pošli přes *vpr.red/e-pes*) a dostaneš pár bodů do bodování. Pro ty, co si lámali hlavu marně, je tu řešení z minula.

Hvězdná obloha

Jestli vás už bolí za krkem, ani se vám nedivím, koukat se vzhůru na oblohu celý rok není maličkost. Před táborem se podíváme na poslední souhvězdí — a to rovnou na tři. Radši si ale ty krční svaly ještě protáhněte, protože zrovna souhvězdí letního trojúhelníku jsou na táboře (zejména při druhé a třetí hlídce) krásně pozorovatelné.

Jak jsem již zmínila, jsou celkem tři — Labuť, Orel a Lyra. Najdeme je na východě v blízkosti Kefe a Malého vozu, o nichž jsme si už něco pověděli v předešlých číslech. Souhvězdí Labutě tvoří dvě linie hvězd, jedna tvořená čtyřmi hvězdami — to je hlava a ocas — a druhá lehce šesti hvězdami do oblouku — to jsou její roztažená křídla. Orla na obloze najdete hlavně díky třem výrazným hvězdám v řadě — stačí se kouknout na severovýchod od Labutě. Lyra je ze všech tří nejmenší, nicméně její hlavní hvězda Vega září ze všech hvězd letního trojúhelníku nejjasněji a je dokonce třetí nejjasnější na celé obloze. Ale i zbylá dvě souhvězdí mají své výrazné hvězdy — v ocase Labuti září Deneb, zatímco Altair se nachází uprostřed tří hvězd na hlavě orla.

Tato jména se nám mohou zdát trochu podivná, ne ale bezdůvodně. Hvězdy je totiž dostaly od středověkých arabských astronomů, přičemž dhanab znamená v arabštině ocas (slepice) a al-ta'ir znamená létající orel. Proč tedy nemají latinská jména jako většina ostatních hvězd na obloze?

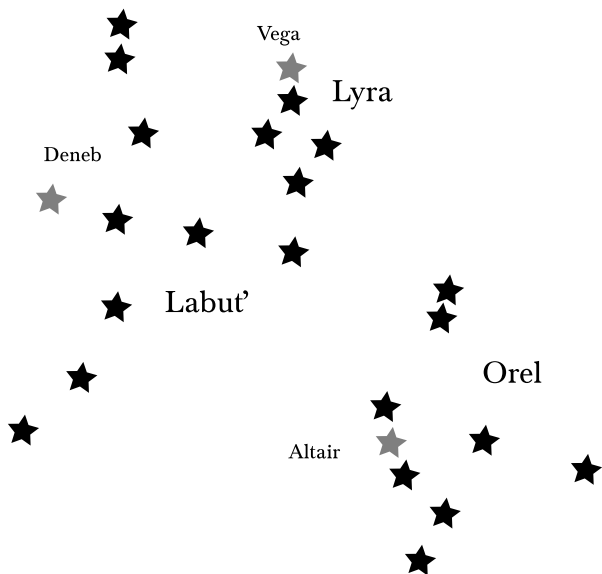
V prvním tisíciletí, kdy měli Římané plné ruce práce

s rozšiřováním svého území a výpady proti barbarům, docházelo na Arabském poloostrově díky rušným obchodním stezkám k výměně vědeckých poznatků a myšlenek z Indie, Persie, ale i starého Řecka. Věda byla, na rozdíl od pozdního Římského impéria, na výsluní a všechno hrálo ve prospěch nových vědeckých objevů. Konkrétně astronomii se dařilo ale i z dalších důvodů. Jedním z pilířů islámské víry je i modlení se pětkrát denně ve směru Mekky, islámského svatého místa. Aby věřící věděli kdy, a hlavně jakým směrem se mají modlit, vymysleli astronomové nové výpočty a přístroje, které využívaly hvězdy a pohyby nebeských těles k lepší orientaci. A jak tak to nebe bedlivě pozorovali, zaznamenávali hvězdy do hvězdných map a dávali jim jména. Když se pak tyto znalosti za dob Rudolfa II. šířily do Evropy, byly inspirací známým astronomům, mezi jinými Johannu Keplerovi a Tychonu Brahovi, kteří kromě výpočtů nebeských mechanismů převzali od arabských vědců i jména některých hvězd.

Jak v naší západní astronomii, tak v té islámské představují souhvězdí Lyry, Labutě a Orla různé ptáky. Jaký pták si myslíte, že by měl mít své souhvězdí? Nakreslete obrázek, který můžete poslat na vpr.red/e-pes, nebo na schůzce ukázat Julince, a dostanete nějaký ten bod do bodování — už nezbývá moc času!

Moc děkuji Ráchel, která vymyslela, že hvězdy padají, abychom na zemi měli trochu toho modrého z nebe.

Hvězdám (na táboře) zdar!

Vedoucí starších:

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Vedoucí mladších:

Sára: 728 739 631

Týna: 731 755 579

Mikulda: 721 294 254

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz